

Розпочинається новий навчальний рік у мережі партійної освіти. Це дуже важлива подія у житті партійних організацій.

Четвертий рік партія і народ з великим напруженням працюють над реалізацією планів дев'ятої п'ятирічки, грандіозні завдання якої визначені ХХІV з'їздом КПРС.

Центральний Комітет КПРС у постанові «Про роботу по добору вихованню ідеологічних кадрів у партійній організації Білорусії» визначив, що ідеологічна робота є передовою ділянкою будівництва комунізму, боротьби проти міжнародного імперіалізму і реакції, спортивізму і ревізйонізму в усіх його проявах. Життя диктує необхідність дальшого посилення ідейно-теоретичної підготовки кадрів, усіх комуністів, активного формування наукового світогляду у широких мас трудящих, вимагає вести справу марксистсько-ленінської освіти творчо, в тісному зв'язку з політикою партії і сучасною суспільною практикою.

У процесі вивчення теорії марксизму-ленінізму, історії і політики КПРС важливо забезпечити дальше більш повне засвоєння комуністами, широкими масами трудящих ідейно-теоретичного змісту партійних документів. Їх положення і висновки в концентрованій формі виражають колективний досвід партії, її науковий підхід до проблем сучасності.

ВЧИТИСЯ ЛЕНІНІЗМУ

Необхідно, як підкреслювалось у постанові ЦК КПРС «Про роботу в Московському вищому технічному училищі імені М. Е. Баумана і Саратовському державному університеті імені М. Г. Чернишевського по підвищенню ідейно-теоретичного рівня викладання суспільних наук», яскравіше розкривати найважливіші закономірності, рушійні сили і досягнення розвинутого соціалістичного суспільства, всебічно показувати зростання керівної ролі партії, велику перетворюючу силу її діяльності і комуністичної ідеології.

Партійна організація університету провела значну роботу по підготовці і комплектуванню мережі партійної освіти. На факультетах і в організаціях було переглянуто склад пропагандистів, збільшена їх кількість за рахунок провідних учених, найбільш підготовлених викладачів і співробітників університету. У новому навчальному році заохочено для керівництва семінарами і політгуртками понад 70 осіб, із них більше половини професорів і доцентів. Партійні бюро факультетів провели певну роботу по розукрупненню семінарів (хімічний, біологічний, фізичний та інші факультети), що створило найбільш сприятливі умови для творчого вивчення марксистсько-ленінської теорії, підвищення активності слухачів. У 1974—1975 навчальному році в університеті будуть працювати понад 40 методологічних і теоретичних семінарів, 22 школи основ марксизму-ленінізму, із загальною кількістю 1489 осіб, із них близько 600 комуністів.

Партійним організаціям факультетів і установ слід, керуючись рішеннями ХХІV з'їзду партії, постановою ЦК КПРС «Про роботу по добору і вихованню ідеологічних кадрів у партійній організації Білорусії» та іншими документами партії, постійно удосконалювати організацію і зміст партійного навчання, направляти свої зусилля на формування у слухачів марксистсько-ленінського світогляду, класового підходу до суспільних явищ, дальше підвищення творчої активності колективу університету в успішному виконанні завдань п'ятирічного плану.

Партбюро факультетів і установ необхідно постійно контролювати роботу мережі партійної освіти, домагатися високого відвідування занять і активності слухачів. З цією метою регулярно заслуховувати ці питання на засіданнях партбюро, партійних зборах, засіданнях кафедр, радах і т. д.

Партійний комітет провів нараду-семінар з керівниками методологічних і теоретичних семінарів і пропагандистами політшкіл.

На нараді підкреслена необхідність більш глибоко вивчати теорію, особливу увагу приділити критиці і викриттю буржуазних фальсифікаторів марксизму у теорії і практиці комуністичного будівництва. Про деякі особливості ідеологічної боротьби на сучасному етапі говорив у своїй доповіді на семінарі доцент Р. А. Личковський.

Велике місце у змісті партійного навчання, комсомольської політичної освіти, масових форм пропаганди займають актуальні проблеми зовнішньої політики і міжнародної діяльності КПРС. Слід забезпечити глибоке розуміння слухачами великих зрушень на світовій арені, зосереджувати увагу не на поверхових явищах, а на глибинних, довготривалих процесах, характеризувати міжнародну обстановку в усій її суперечливості і складності, в постійному протиставленні двох систем, різних класів, прогресивних і реакційних сил. Важливо розкривати визначальне значення для долі миру, для розвитку світового революційного процесу зміни співвідношення сил на користь соціалізму міцнішої єдності братніх країн, активної діяльності ЦК КПРС і Радянського уряду по здійсненню Програми миру. Треба вести аргументовану і всебічну критику імперіалізму, розкривати його соціально-економічні суперечності і нестійкість політичної системи, духовну неспроможність, антигуманістичну практику, викривати ідеологію антикомунізму, правого і «лівого» ревізйонізму.

Партійна освіта, як і вся пропагандистська робота, і за формами, і за методами, і за змістом повинна відповідати велінню часу, зростаючим духовним запитам трудящих, ще активніше сприяти розв'язанню грандіозних завдань будівництва нового суспільства.

ПО УНІВЕРСИТЕТУ

ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

У ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні партійного комітету університету обговорене питання про підбір кадрів для роботи у зарубіжних країнах і підсумки виробничої практики студентів по обміну.

З інформацією «Про стан об'єднано-масової роботи в університеті» виступив голова комітету ДТСААФ Г. М. Ахламов. Комуністи, які взяли участь в обговоренні цього питання, відзначили, що проведена певна робота з військово-патріотичного виховання студентської молоді, однак є цілий ряд недоліків, які слід якнай-

швидше усунути.

На засіданні заслухано і обговорено інформацію члена парткому В. І. Світличного «Про готовність мережі партійної освіти до нового навчального року».

З обговорених питань прийняті відповідні рішення.

ЯК РОЗМІСТЯТЬСЯ ФАКУЛЬТЕТИ

Будівництво нового навчального корпусу університету має завершитись до початку майбутнього навчального року. Ось чому одним із головних питань, обговорених на останньому засіданні ректорату, було питання про розміщення

гуманітарних факультетів у новому аудиторному корпусі.

Затверджено також графік першого і другого семестрів поточного навчального року. Учбовий графік для першокурсників залишається без змін. Для студентів, які беруть участь у сільгоспроботах, перший семестр закінчується 18 січня. Зимові сесія — з 19 січня по 9 лютого. Канікули — 10—16 лютого. Атестації проводитимуться на 5-му, 10-му та 15-му учбових тижнях. (Для першокурсників 5-й тиждень — 30 вересня — 5 жовтня; для студентів II—IV курсів, згідно навчального плану, — 28 жовтня — 2 листопада).

На засіданні обговорено проект перспективного плану розвитку університету, розглянуті інші важливі питання.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX № 28 (1164) 1 ЖОВТНЯ 1974 р. Ціна 2 коп.

ЛАСКАВО ПРОСИМО, ДРУЗІ!

Дружба вузів братніх республік, яка народилася напередодні славного ювілею — 50-річчя СРСР — продовжується. Як найближчих друзів зустрічали ми 29 вересня делегацію Латвійського державного університету.

Наступного дня представників делегації прийняв проректор по учбовій роботі доцент Г. О. Тетерін. Він щиро привітав латвійських друзів, висловив сподівання, що співробітництво між двома вузами розвиватиметься й далі. Гостей вітали також перший проректор професор Д. І. Поліщук і проректор по науковій роботі професор В. В. Фашенко.

Від імені делегації Латвійського університету виступили проректор по учбовій роботі С. К. Граужиніс, секретар парткому Р. Я. Кондратович.

Дошка ПОШАНИ

РІШЕННЯМ ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ НА ДОШКУ ПОШАНИ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ» ЗАНОСЯТЬСЯ:

- студенти других курсів географічного та геологічного відділення геолого-географічного факультету, що працюють в колгоспі ім. Войкова Комінтернівського району (с. Шомполи і с. Ульяновка, керівники В. Л. Смольський, О. Ф. Попичко, Л. В. Іщенко);
- група студентів юридичного факультету, що працюють в радгоспі «Дністровський» Овідіопольського району (керівник Є. Л. Харитонов);
- група студентів IV курсу хімічного факультету, які відмінно працюють на збиранні врожаю овочів та фруктів у колгоспі ім. XX з'їзду КПРС Комінтернівського району (керівники І. С. Кириченко, С. Д. Короленко);
- студенти IV курсу географічного відділення, які працюють в колгоспі «Маяк» Іванівського району (керівник Ю. Д. Шульський);
- група студентів IV курсу механіко-математичного факультету (керівники В. В. Костін і А. Є. Зернов), які працюють на збиранні винограду в колгоспі «Победа Октябрю» (с. Кубанка), систематично перевищують денні норми;
- студенти біологічного факультету Л. Шевченко, В. Романюк, Є. Гінзер, які значно перевищують норми на збиранні винограду в радгоспі «Дністровський» Овідіопольського району;
- студенти II курсу механіко-математичного факультету В. Мигов, Л. Алексеева, Л. Апонова, Н. Белян і Т. Мельникова, які по-ударному працюють у колгоспі «Путь Ленина» (с. Маслово) Іванівського району;
- студенти-геологи Надія Малахова, Сергій Подлесний, Олександр Гіліверя, які перевищують норми на збиранні врожаю у радгоспі «Дністровський» Овідіопольського району.

Осінь турбота — щедрий урожай

Студенти-юристи на збиранні врожаю винограду в радгоспі «Дністровський» Овідіопольського району. Фото. О. ЛЕВІТА.

Репортаж нашого спеціального кореспондента з сільгоспробіт читайте на 3-й сторінці.

НАГОРОДИ:

● колективу факультету

Наказом міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР по підсумках Всесоюзного огляду-конкурсу вузів на кращу організацію науково-до-

● студентам

По результатах Всесоюзного конкурсу минулого навчального року на кращу наукову роботу студентів з природничих, технічних і гуманітарних наук дипломом Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти СРСР і ЦК ВЛКСМ нагороджений студент V курсу механіко-математичного факультету

слідної роботи студентів почесними дипломами Мінвузу СРСР і ЦК ВЛКСМ нагороджено хімічний факультет університету.

нашого університету Ілля Спитковський.

Ілля нагороджений дипломом за роботу «Достатня ознака кількості окремих індексів граничної задачі Рімана і її застосування до однієї загальної граничної задачі лінійного спряження». Науковий керівник — професор Г. С. Литвинчук.

І. З. Фішер; дипломом II ступеня і другою грошовою премією:

— О. А. Лапіну (ф-т РГФ), Д. Л. Василевського (фізфак), Луї Конг Боя (мехмат), М. Л. Гривацького (юрфак), дипломом III ступеня і третьою грошовою премією:

— Я. Т. Пештімалджян (філфак), О. І. Бондаря (філфак), Н. С. Тиселько (РГФ), О. В. Супругу (філфак), Ле Суан Куанг (мехмат); Освальда Петера (мехмат).

Дипломом III ступеня: — І. Г. Родішевську (філфак).

Оголошено подяку науковим керівникам студентів, роботи яких відзначені на республіканському конкурсі дипломами I і II ступеня.

„...Я — КОМУНІСТ, І ВСЕ ВІДДАМ“

ДО 70-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
МИКОЛИ ОСТРОВСЬКОГО

Цього року видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь» видало третій том творів Миколи Островського — том листів. Їх понад чотирьох — до рідних і друзів, до видатних письменників і громадських діячів.

Листи — це сповіді серця. Вони дають змогу краще пізнати характер, думки, душу письменника. Листи Миколи Островського — це ще й школа мужності, джерело комуністичного виховання людини. Їх не можна читати без хвилювання. Вони оновлюють в свідомості нашого сучасника подвиг письменника — бійця.

Ось лист Г. П. Давидовій від 7 січня 1927 року — медичній сестрі і доброму товаришеві, яка допомагала зносити перші удари, що їх наносила Миколі Островському хвороба:

«Я ж бо вже три роки проваджу боротьбу за життя і щоразу битий, — сповзаю назад. Якби в основу мого ества не був закладений так міцно закон боротьби до останньої змоги, то я давно б себе розстріляв, бо так існувати можна, лише сприймаючи це як період найзапеклішої боротьби, а не факт дальшого перебування в такому стані.

Тільки ми, такі, як я, хто так безмежно любить життя, ту боротьбу, ту роботу над будівництвом нового, багатого кращого світу, тільки ми, хто прозрів і побачив життя, все, яке воно є, не можемо залишити його, поки зостанеться хоч один шанс».

В полоні безперервного нестерпного болю, в полоні нерухомості й сліпоті, що насувалася, Микола Островський залишався бійцем за справу партії. Він згуртував навколо себе всіх чесних радянських людей і, знаходячись на лікуванні в Сочі, давав справжній бій недобиткам контрреволюції, які окопалися в Сочинському радянському апараті. Своєму товаришеві П. М. Новикову він писав 2 листопада 1928 р.: «Ніякому гадові і гадам не дозволяю ленінських заповітів ламати... Зажиріли деякі типи. Підлабузників повно, треба струсити всі нарости, більше робітничих свіжих сил, міцніше сім'я пролетарів — більшовиків».

Це були не тільки красиві слова. Це були слова — дії. Смертельно хвора людина, він, комуніст, був справжнім генератором енергії для оточуючих. І він разом з сочинськими робітниками переміг: ворогів радянської влади, саботажників було викрито.

Микола Островський ненавидів і нитиків. «Навколо мене, — писав він у тому ж 1928 році одному з найближчих своїх друзів, О. О. Жигарьовій, — ходять кремезні, як воли люди, але з холодною, як у риб кров'ю, сонні, байдужі, нудні і розмагнічені. Від їх розмов тхне цвіліло, і я їх ненавиджу, не можу збагнути, як здорова людина може нидіти в такий напружений період. Я ніколи не жив таким життям і не буду жити. А п'ятика, — додавав Островський, — пото-

ки алкоголю, це ж ознака занепаду...».

Микола Островський усвідомлював себе перш за все комуністом. І він не міг ділити своє життя на громадське і особисте. Воно було єдиним, цілісним. В цьому нас ще раз переконують його листи. Ось хоча б один: до батьків. Дізнавшись про їх складне матеріальне становище, Микола Островський писав з лікарні в 1925 році, коли ще були живими надії на одужання: «Дорогі батьку і мамо, я вам даю слово, ще потерпіть трохи, поки я приїду... І тоді справи поправляться, я зможу подати вам цілком достатню допомогу. Я все віддам, що матиму, все, дорогий мій старик, мені нічого не треба, я — комуніст і все віддам».

Листи Миколи Островського — це часопис епохи, джерело для пізнання творчої лабораторії письменника. Це так. Але насамперед вони — школа виховання молоді нашого сучасника, і в цьому їх основна цінність як і художніх творів Комуніста.

В. ОЛЕКСАНДРОВА.

За результатами Республіканського конкурсу 1973/74 навчального року на кращу наукову роботу студентів з природничих, технічних і гуманітарних наук дипломом Мінвузу УРСР і ЦК ЛКСМУ нагороджено студентів нашого університету.

дипломом I ступеня і першою грошовою премією

— Панченка Володимира Євгеновича (філологічний факультет) за роботу «Стильові пошуки у сучасній українській повісті», науковий керівник — професор В. В. Фашенко.

— Марголіну Аллу Юхимівну (фізичний факультет) за роботу «Гідродинамічна оцінка трьохчасткової кореляційної функції густини в рідині», науковий керівник — професор

На засіданні вченої ради університету 30 серпня, де були підбиті підсумки минулого і накреслені завдання на поточний учбовий рік, велика увага приділялася питанням удосконалення учбового процесу, дальшого поліпшення методологічної роботи на кафедрах і установах на основі Постанови ЦК КПРС «Про роботу в МВТУ ім. М. Е. Баумана і СДУ ім. М. Г. Чернишевського по підвищенню ідейно-теоретичного рівня викладання суспільних наук».

Кафедра — найважливіша ланка в учбовому процесі і у справі виховання студентства у дусі високої свідомості, пат-

ріотизму, інтернаціоналізму, рішучої непримиренності до будь-яких проявів буржуазної ідеології.

Важливого значення набуває на сучасному етапі зв'язок методологічних проблем з методикою викладання, вміння кафедри вести контроль за поточною успішністю, прогнозувати знання студентів, грамотно організувати планування роботи викладачів і студентів.

Про досвід роботи у цьому напрямку розповідає доцент кафедри теорії та історії держави і права М. П. ОРЗИХ.

ше трьох годин в день.

Але різниця в затраченому часі практично не впливає на оцінку. Майже однаково кількість студентів, що витрачають дві і менше годин щоденно і понад 4 години, одержали відмінні оцінки. В одному з 11 питань анкети було запропоновано співвіднести оцінки на сесії і самооцінку своїх знань. Виявилось, що 55 процентів опитаних не згодні з оцінкою. Причому самооцінка вище оцінки викладача лише в 2 процентах випадків, а майже половина опитаних оцінює свої знання на 1—2 бали нижче одержаної оцінки на останній екзаменаційній сесії.

Навіть окремі фрагменти проведеного дослідження свідчать про необхідність глибокого аналізу і практичних висновків. Це вимагає вироблення і перевірки нових форм і методів в області визначення ефективності учбової роботи, оптимального поєднання традиційних дидактичних принципів навчання з новими формами роботи студентів — учбово-дослідницькою, громадсько-політичною, удосконалення поточного контролю за успішністю і взагалі способів діагностики знань студентів для більш точного розпізнання знань і його сурогатів — еклетики і поверховості, ілюзорності і логічної нескладності, «роздвоєності» і наївності.

В сучасних умовах успіх учбової роботи, її удосконалення залежить не лише від поліпшення якості викладання, збільшення обсягу інформації на одиницю учбового часу, підвищення методичної майстерності кожного викладача. Завданням набагато складніше: необхідно знайти і застосувати такі способи управління пізнавальною діяльністю, щоб пояснення державно-правових явищ і актуалізація знань для студентів не обмежувалися вже сталими концепціями, щоб учбовий процес будив думку студента, орієнтував його на пошук нових конструкцій вирішення теоретичних і практичних питань, розширення смислових кордонів логіки науки, системи її категорій. Здійснення саме цього завдання можливо тільки на шляху посилення методичної роботи колективу кафедри, підняття досліджень методики на рівень сучасної науки.

М. ОРЗИХ,
доцент.

ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ

КАФЕДРА ПЛАНУЄ, ПРОГНОЗУЄ

Кафедра теорії та історії держави і права займає особливе місце на юридичному факультеті. Забезпечуючи викладання фундаментальних юридичних дисциплін, вона покликана бути центром світоглядної і методологічної підготовки студентів-юристів. Але в умовах університету методологія науки органічно пов'язана з методикою її викладання.

Загальновідомі історичні факти, що ілюструють ефективність цього зв'язку. Саме спроба побудувати логічно бездоганний університетський курс з повною теорією паралельних привела М. І. Лобачевського до ідей неевклідової геометрії. Методичні роздуми Д. І. Менделєєва про найкращу послідовність вивчення хімічних елементів привели, в кінцевому підсумку, до відкриття періодичного закону. В «Слові» у прямому і ближайшем способі к наученню юриспруденци... чудовий російський педагог, професор права С. Е. Десницький включив ряд оригінальних, широкомасштабних у науковому відношенні рішень «о происшествии преимущества власти» і «о родительской власти». В усіх цих випадках думка педагога вторгалася у глибинні шари тієї науки, на якій базувався університетський курс, а методичні розробки набували характеру наукових істин. У подібних дослідженнях дидактика лише мета, самі вони проводяться в ім'я удосконалення учбового процесу. Нещодавно було запропоновано називати ці роботи онтодидактичними на відміну від «чисто» методичних (тематичний розподіл годин, складання завдань, наочних посібників і т. ін.).

Органічний зв'язок методологічних проблем з методикою, інтер-

ретованою в онтодидактичному розумінні, зобов'язує кафедри, які забезпечують викладання фундаментальних університетських курсів, не лише займати провідне положення в процесі світоглядної підготовки студента за спеціальністю, а й передбачає перетворення їх у центри науково-методичної роботи на факультетах.

У цьому напрямку нашою кафедрою вже проведено певну роботу. Систематично на засіданнях кафедри обговорюється теорія і практика застосування ряду дидактичних прийомів. Ці прийоми в принципі є традиційними для радянської вищої школи і викликають інтерес саме в плані особливості (відображаючої особливості юридичної науки) і приватності (особливості, обумовлені теоретичним змістом матеріалу, формою організації учбового процесу, складом аудиторії та ін.) методик. Перед викладачами факультету неодноразово виступав завідувач кафедрою професор О. В. Сурилов. Прикладом можуть служити його виступи по темі «Ленінський стиль лекції», в яких у світлі ленінських ідей був критично осмислений досвід лекційної роботи викладачів кафедри. На лекції використовувались сучасні засоби, демонструвалися несловесні способи виразності мови та ін. Нещодавно по доповіді зав. кафедрою всебічно були обговорені питання удосконалення поточного контролю за успішністю студентів, методи і прийоми перевірки знань з урахуванням специфіки предмету вивчення, уніфікації показників рівня знань єдності методики вимог до студентів, а також завдань, які стоять перед колективом кафедри у світлі Постанови ЦК КПРС «Про роботу в МВТУ ім.

М. Е. Баумана і СДУ ім. М. Г. Чернишевського по підвищенню ідейно-теоретичного рівня викладання суспільних наук».

Викликає інтерес проведене кафедрою дослідження організації і методики світоглядної підготовки студентів-юристів. Комплексний аналіз вивчення студентами суспільних наук, їх зв'язку з спеціальною світоглядною підготовкою і її елементами в галузевих юридичних предметах обумовили можливість предметно-функціональної характеристики різних етапів навчання. Одночасно використовувалися можливості порівняльного аналізу, прийоми педагогічного експерименту, підхід до діагностики знань студентів в рівних і диференційованих умовах учбового процесу. В результаті цих робіт були підготовлені практичні рекомендації для Мінвузу СРСР (деякі з них знайшли відображення в новому учбовому плані), матеріал в загальносоюзний журнал «Известия высших учебных заведений», опублікована стаття в журналі «Радянське право».

Викладачі кафедри взагалі намагаються свої методичні пошуки довести до такого рівня, щоб вони могли викликати цікавість у широкої юридичної громадськості. Так, лише в цьому році члени кафедри опублікували дві науково-методичні роботи в міжвідомчому збірнику «Проблеми правознавства», підготували посібник по загальнотеоретичному юридичному курсу, в якому поряд із організаційно-методичним матеріалом, учбово-дослідницькими і практичними завданнями для студентів включили питання для самостійної перевірки знань студентів, які покладено в основу педагогічного машинного програмування.

У зв'язку з виявленням інтересом до цієї роботи з боку юридичних вузів країни підготовлено разом з викладачами Львівського університету статтю про цей досвід в загальносоюзне видання.

В умовах нової організації планування роботи викладачів і навчання студентів у вузах республіки особливо важливо забезпечити науковий рівень всього обсягу методичної роботи кафедри. Необхідно широко використовувати експериментальні і конкретно-соціологічні методи, моделювання і прогнозування учбової роботи на основі найновіших досягнень теорії навчання.

Тому колектив кафедри з ентузіазмом зустрів пропозицію прокуратора по учбовій роботі І. О. Середи провести дослідження навчання і побуту студентів факультету. При активній участі всієї кафедри викладач Ю. М. Оборотов (для якого ці дослідження входили в коло його спеціальних наукових інтересів) підготував необхідні матеріали і організував роботу соціологічної групи студентів, що постійно працювала в системі ГПП. Одним з елементів цього дослідження було анкетування досить репрезентативної групи студентів молодших і старших курсів. Результати виявилися дуже цікавими.

Наприклад, на питання про затрати часу на самостійну роботу 30 процентів відповіло — дві години або менше, а чотири і більше годин щоденно витрачають всього 49 процентів опитаних. При цьому затрати часу з переходом на старші курси мають тенденцію до зменшення. Так, жоден з опитаних студентів 4-го курсу не працює самостійно біль-

ОСІННЯ ТУРБОТА— ЩЕДРИЙ УРОЖАЙ

...Здавна ці місця на Овідіопольщині вважалися виноробними. Століттями на величезних плантаціях під щедрим південним сонцем тут достигали, наливалися соком запашині грони жовтогарячої Лідії, рожевого Каберне, олідо-зеленого Аліготе...

Щедрим урожаєм віддячувала земля людей за їх невпинні турботи, за піклування, за працю...

Ось і зараз, прожиджаючи повз виноградні плантації радгоспу «Дністровський» Овідіопольського району, не можна було не замилуватися багатим урожаєм. Виноробники... Вони скрізь, куди некинє оком...

— Так, добрий урожай виростили цього року, — розповідає начальник цеху багаторічних рослин радгоспу «Дністровський» Овідіопольського району В. Ф. Михайлюк. — Ми боремося за те, щоб зібрати понад 2000 тонн винограду. І велику допомогу в цьому нам надають студенти університету. Спасибі їм!

Прямуємо до плантації. Спочатку не помічаєш, що тут, у цих довгих зарослях виноградної лози, працюють люди. Та перше свідчення цього — гори ящиків і кошиків, заповнених гронами запашиного винограду, а далі — з глибини плантації доносяться дзвінкі голоси...

Перші дівчатка, що швидкими вправними рухами наповнюють кошики виноградом, весело повідомляють:

— А ми з біофаку!
Зустрічаємося з керівником біологів А. І. Корзюковим. Відірвавшись на мить від зошитів, куди він занотував результати роботи бригад, Анатолій Іванович із задоволенням говорить про роботу студентів:

— Тут працюють біологи другого та третього курсів. І потрібно відзначити, що трудяться добре. На яких би роботах не були — в радгоспному саду, на виноградниках — всюди проявляють сумлінність, денні завдання завжди перевиконують.

Анатолій Іванович з гордістю називає ударників: третьокурсники В. Романюк, Є. Гінзєр, М. Нєнову, С. Перевалову, О. Кудлай, другокурсники Л. Шевченко, О. Шаціло, І. Богданчик, Н. Лупашко, Л. Баран, І. Данилець та інших. Саме вони, виконуючи півтори-два денні норми на збиранні врожаю винограду, своїм прикладом запалюють товаришів на ударну працю.

Поруч з біологами, на тому ж винограднику, працює група студентів-геологів третього курсу. Робота у них у розпалі. Одна за одною від'їжджають автомашини, прямуючи із зібраним виноградом на винзавод. А кошики з виноградом знову зростають, бо працюють геологи із завзяттям, як і годиться ініціаторам соціалістичного змагання, з закликком про яке вони звернулися до всіх студентів університету.

— І у керівництва радгоспу, і у нас праця студентів викликає задоволення, — повідомляють керівники геологів І. В. Носирєв та Б. Б. Муха. — Денні норми, за винятком декількох (про них — нижче), всі виконують на 180—

200 процентів. Адже всі добре розуміють, що на них, ініціаторів змагання за ударну працю на ланах, звернені погляди всіх студентів університету. І їм не годиться, як-то мовиться, пасти задніх, на них рівнятимуться всі. Характерною рисою наших студентів є відповідальність. Саме почуття відповідальності не дає нам заспокоюватися, примушує високо тримати марку факультету. Ось один приклад: Валя Рошина два дні не працювала на винограднику — виступала на обласних змаганнях із спортивного орієнтування. А денні норми за неї виконували подружки. Ось що значить справжня дружба!

Дуже сумлінно працюють Надя Малахова, яка встановила рекорд на збиранні винограду — 500 кілограмів, Тая Рошина, Сергій Подлесний, Олександр Гіліверя, Анатолій Глянь, Аня Загороднюк, Катя Євтушенко, Валя Гуля та ін. Всіх важко перелічити.

Задоволені роботою студентів, директор радгоспу «Дністровський» Е. М. Брусилівський пообіцяв, що в кінці робіт передовики змагання будуть нагороджені цінними подарунками.

Що ж, це буде гідною нагородою студентам.

На цьому можна було б закінчити розповідь про ударну працю геологів на виноградних плантаціях Овідіопольщини, коли б не деякі неприємні факти, з якими нас познайомили керівники.

У славному колективі третього курсу виявилася група «слабосильних», які ледве встигають виконати за день половину норми. Як не дивно, до складу цієї групи ввійшли представники «сильної статі» — Є. Кондрацький, І. Шемякін, Ю. Олейник і П. Кир'яков. Ми не будемо повторювати, що так не личить студентам-комсомольцям, що вони підводять своїх товаришів, свій факультет — все це їм говорили безліч разів і керівники, і самі студенти. Ми гадаємо, що годі вже розмов. Очевидно, слід вже сказати своє рішуче слово і деканату, і комсомольській організації. Ніхто не має права ганьбити честь факультету!

Ці «горе-робітники» — виняток. Адже побували ми майже в усіх місцях, де працюють студенти геолого-географічного факультету і скрізь про їх роботу одержували лише схвальні відгуки.

Ми вже розповідали про ударні справи географів IV курсу, які працюють у колгоспі ім. Леніна Іванівського району (керівник О. Г. Топчієв). Раді ще раз повідомити, що справи у них ідуть добре, працюють (зараз вже на збиранні картоплі) відмінно. Називаємо прізвища передовиків — Валі Бондаренко, Раїси Комісаренко, Лариси Лі, Наталі Левченко, Олександра Резниченка, Олени Бєлякової, Віктора Данилова, Олі Гидирим та ін. Нам розповіли про випадок, коли раптом в обід пішов дощ, ніхто із студентів не покинув поля, поки не виконали денну норму. Це і є сумлінне ставлення до праці.

Добре працюють і географи третього курсу в колгоспі «Маяк» (с. Калинівка) Іванівського райо-

ну. Денні норми на збиранні врожаю овочів та фруктів перевиконують у два-три рази. І тому у їх керівника Ю. Д. Шуйського і колгоспного бригадира Г. Волошина є всі підстави бути задоволеними роботою студентів. Приклад товаришам у праці подають Поліна Панченко, Раїса Самойленко, Ніна Нефєдова, Олексій Карасьов, Тетяна Юрченко та ін. Комісар групи Ніна Трофімова охоче розповідає про те, як цікаво проходить у них дозвілля, як зараз готують концерт, з яким виступлять перед місцевими жителями...

Одним словом, вмійть працювати, вмійте і відпочивати!

Лише добрими, теплими словами можна охарактеризувати роботу географів другого курсу, які ударно працюють у колгоспі ім. Войкова (с. Шомполі, керівники В. Л. Смольський та О. Ф. Попичко). Тут добре організовано соціалістичне змагання (і в цьому велика заслуга керівників). Широко ведеться графік виконання сільськогосподарських робіт, випускаються «блискавки», які оперативні інформують про працю на полях, називають імена передовиків: Наташу Заїкіну, Олю Савчук, Олексія Дубровіна, Василя Лисого, Юрія Щербину, Дмитра Подобу та ін.

Ударно трудяться на збиранні винограду і другокурсники-геологи в колгоспі ім. Войкова (с. Ульянівка, керівник Л. В. Іщенко). В 2,5 рази перевиконує денні норми Володя Погребняк (460 кілограмів!), у півтора-два рази — О. Чепижко, В. Куцев, Є. Крейзер, О. Кучеренко, М. Савицька, Т. Смирнова та ін.

І, може, скаже хтось: не варто на такому фоні згадувати імена ледарів? Адже це не типово. Ні, саме тому, щоб на нашому славному геолого-географічному факультеті більше подібні випадки не повторювалися, і потрібно про це говорити.

І це, на жаль, стосується не лише одного геофаку. У чудовому колективі студентства нашого університету все ще де-не-де виринають постаті окремих «героїв», які будь-якими шляхами тікають від праці, мов від вогню.

Так, у групі юристів, що працюють на збиранні врожаю винограду у радгоспі «Дністровський» (керівники І. Каракаш, В. Тищенко), у «чорний» список ледарів і нероб потрапили Г. Шепелев, С. Арзіані, О. Бугєря, М. Аракелян, Х. Берсанукаєв. Вони всіляко ухляють від роботи, вишукуючи безліч найрізноманітніших причин, а коли й виходять на поле, то ледве виконують половину денної норми. А Михайла Таценка взагалі вважають за краще не посилати на роботу в поле — бо своїм ледарством, своєю нарочито визивною поведінкою по принципу «робота не вовк, в ліс не втече» він не дає можливості нормально працювати іншим, в тому числі і напарникові по ланці. До речі, М. Таценка добре «відомий» радгоспному керівництву. В правлінні радгоспу розповіли, що декілька разів у той час, як студенти сумлінно працювали на винограднику, Таценка тинявся по селу у підозріло «веселому» вигляді або ж сидів у спальному

приміщенні і горлянив під гітару пісні, (його залишали то черговим, то через скарги на своє, буцімто, «слабке» здоров'я).

Викликає подив той факт, що комсомольці другого і третього курсу, де вчать Таценка і йому подібні, у всьому цьому виявилися, м'яко говорячи, не на висоті. Їх не стурбувало таке безвідповідальне ставлення, така відверта зневага до праці. Вони вважають, очевидно, що про це нехай турбуються керівники, нехай турбуються хто-небудь інший, а нас це — обходить. Така позиція пасивного спостерігача неввірна, бо це тільки на руку ледарям.

Основна маса студентів-юристів — чудова, сумлінно відноситься до праці. Серед тих, хто завжди виконує й перевиконує норми, другокурсники Т. Чукова, Л. Конопіна, Л. Васіна, С. Чутьєва, Т. Шелімова, Л. Желудкова, Т. Мірошникова, Л. Клинецька, О. Куртева, Р. Серєда, Т. Горбунова, В. Захватаєв, В. Семєсько, третьокурсники О. Палій, О. Терєвников, А. Савицька, четвертокурсники Х. Арбієв, В. Столярєв, Л. Малюжко, Г. Резникова та багато інших.

Спочатку попереду були геологи, потім їх випередили біологи. А невдовзі тих та інших на збиранні винограду обійшли юристи. Завзято працюють, молодці! — саме такий відгук про роботу групи юристів, де керівником Є. Л. Харитонов, дав Василь Федорович Михайлець.

Радісно і приємно було чути ці слова від людини, яка віддала радгоспу 18 років, яка добре знає цю працю!

Не можна не назвати кращих збирачів винограду з цієї групи: Шуру Бодун, Надю Шокотько, Надю Киян, Любу Шагурову, Солю Лещенко, Олю Гуденко, Славіку Рябчука та всіх інших, чия ударна праця стала запорукою успіху.

Добре працюють студенти IV курсу механіко-математичного факультету (керівники В. В. Костін і А. Є. Зєрнов). На збиранні винограду у колгоспі «Победа Октября» Комінтернівського району (с. Кубанка) вони систематично перевиконують денні норми. Серед кращих — Г. Лєонова, В. Квасников, Б. Верещага, В. Захарова, Н. Белолубська, Н. Божкова та ін.

Відмінно трудяться другокурсники-мехматівці і в колгоспі «Путь Леніна» (с. Маслово Іванівського району). Керівник групи А. А. Паскаленко відзначає сумлінну працю Василя Мигова, який виконує по три денні норми, Люду Алексєєву, Наташу Бєлян, Таню Мєльникову, Люду Апонову, які в півтора-два рази перевиконують денні завдання.

Та не обійшлося й у мехматівців без тієї прикрий ложки дьогтю. Інша група другокурсників (керівник П. П. Єрмаченко) працює у цьому ж колгоспі, у селі Лисички. Уявіть собі таку картину: на гармані чекає навантаження автомашини. А десять студентів, які повинні її навантажити, вишукують довгий ланцюжок, лівниво передають один одному... по чачану кукурудзи. Та ще й весело

перемовляються. Шофер нервує, чекають своєї черги інші машини, а цим студентам — хоч би що. «Розважаються». І це у той час, коли всі колгоспники, всі студенти борються за найефективніше використання кожної робочої хвилини, щоб своєчасно, без втрат, зібрати весь урожай. Ось вони, ці «горе-робітники»: Я. Зєвін, В. Кікнадзе, С. Кінніс, І. Брєстерман, Є. Гулян, Я. Клебанєр, І. Коган, В. Лєвіт, Л. Шевчук, Л. Шнаєрман. Соромно, хлопці! На яку б роботу їх не поставили, ці «слабосильні» юнаки (читайте: ледарі) неспроможні виконати норму. Цікаво, як вони дивитимуться у вічі своїм однокурсницям-дівчатам, про ударну працю яких ми розповіли вище?

Непогано працює у колгоспі «Победа» Іванівського району (с. Шемєгове) група студентів III курсу англійського відділення факультету РГФ. (керівник О. Л. Долінська). Тут відзначаються Л. Кагушонок, С. Галушак, Н. Поліщук, О. Наконєчна, Л. Мищенко та ін.

* * *

Коли готувалася цей номер, редакція одержала листа, який надіслали ректору університету професору О. В. Богатському керівники колгоспу ім. 50-річчя Жовтня Іванівського району. Наводимо його:

«В колгоспі ім. 50-річчя Жовтня працювала група студентів геолого-географічного факультету Одеського держуніверситету ім. І. І. Мєчника (керівник доцент Я. Д. Макаруч). Слід відзначити чітку організацію праці і відмінну роботу студентів. З першого і до останнього дня вони перевиконували норми на очищенні кукурудзи і збиранні картоплі на 120—150 процентів. Всі ці процеси виконувалися з високою виробничою культурою, що була прикладом для колгоспників. І це викликало у всіх колгоспників загальну повагу до вихованців Одеського держуніверситету.

Правління і партком колгоспу висловляють велику подяку керівнику студентів доценту Я. Д. Макаручу — за взірцеву трудову дисципліну, за виховання у студентів комуністичного ставлення до праці, що допомогло виконати норми на 120—150 процентів.

Правління і партком колгоспу просять Вас, товаришу ректор, опублікувати наш лист в багатотиражній газеті університету.

Голова колгоспу І. П. КАФТАН
Секретар парткому
Я. С. ШКВАРОК».

З радістю виконуємо це прохання. Що й говорити, приємно одержувати такі листи. Побільше б їх було!

Б. АРКАДЬЄВ.

Овідіопольський — Комінтернівський — Іванівський райони.

На знімках нашого фотокорра угорі: Надія Малахова, яка встановила рекорд на збиранні винограду — 500 кг; внизу: Щедрим потоком йде виноград. Вправно працюють юристи. Фото О. ЛЕВІТА

ОДЕСА-СЕГЕД: ПЕРЕКЛИЧКА ДРУЗІВ

Став вже доброю традицією взаємообмін студентськими будівельними загонами між нашим університетом та університетом-побратимом Угорщини — Сегедським. Влітку цього року студенти нашого університету допомагали будувати об'єкт в Сегеді, а угорські друзі працювали на консервному заводі імені В. І. Леніна в Одесі.

«Перекличка друзів» — так назвали ми ці листи, що пішли до редакції від угорських та радянських студентів.

З ВІЗИТОМ ДО ПОБРАТИМІВ

Дружні зв'язки встановилися між студентством університетів міст-побратимів Одеси і Оулу. Нещодавно ми розповідали про перебування у гостях студентства Одеського університету фінських студентів на чолі з президентом спілки студентів університету м. Оулу Ілю Лехторанто. А 30 вересня делегація Одеського університету виїхала з візитом-відповіддю в університет м. Оулу. До складу радянської делегації ввійшли: В. Анищук, старший викладач кафедри історії КПРС, О. Чайковський, аспірант кафедри філософії, М. Гладенко, студент V курсу юридичного факультету.

Очололює делегацію секретар комітету комсомолу університету Валерій Шибуняєв. Редакція попросила його розповісти про візит, що має відбутися, про програму перебування у гостях.

— Делегація пробуде в Оулу 7 днів. За цей період ми маємо зустрітися зі студентами, керівниками університету, візьмемо участь у семінарі солідарності з патріотами Чилі, у мітингу, присвяченому 30-річчю з дня виходу Фінляндії із війни і заключення договору про перемир'я. Відвідаємо університет, познайомимося з визначними місцями міста.

Гадаємо, що наш візит стане ще однією віхою на шляху встановлення дружніх зв'язків між студентством університетів-побратимів.

Влітку група студентів нашого будівельного загону приїхала до Одеси на свій трудовий семестр. Нас тепло зустрічали члени комітету комсомолу Одеського державного університету, ми ознайомились з визначними місцями міста-героя, побували на березі моря. А потім нас влаштували у гуртожиток університету і потурбувалися про харчування. Це було перше знайомство з радянськими людьми, і ми відразу ж відчули піклування, турботу наших друзів.

Наступного дня приступили до роботи на консервному заводі імені В. І. Леніна. Працювати тут було не важко. Та все-таки по-

В ніч з 25 на 26 серпня швидкий поїзд Будапешт-Москва перетнув державний кордон Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В одному з вагонів поверталися і ми, бійці студентського будівельного загону «Одеса-74»...

Місяць тому ми з нетерпінням чекали дня від'їзду в Угорську Народну Республіку, старанно готувалися, переглянули десятки книжок і журналів... Але дійсність перевищила всі наші сподівання. З хвилюванням перетнули ми державний кордон СРСР і ні на хвилину не відходили від вікон поїзда Москва-Будапешт, який мчав нас на зустріч з угорськими друзями.

Договір, укладений між комітетом комсомолу ОДУ і комітетом КІСа Сегедського університету, передбачав не лише роботу на одному з підприємств, але давав нам можливість глибше познайомитися з життям угорського народу і особливо молоді, культуру, звичаями.

На протязі 15 днів ми працювали на одному з підприємств харчової промисловості, яке випускає відому ковбасу «Салям» Пліч-о-пліч з нами працювали студенти з Лодзі (ПНР), Лейпцига (НДР), Фінляндії, наші співвітчизники з Львівського політехнічного інституту, угорські студенти.

первах, коли тільки починали звикати до роботи, не все йшло як по маслу. Та коли ближче ознайомились з роботою, нам сподобалось працювати поруч з радянськими юнаками і дівчатами. Ми почули багато цікавого від трудивників заводу про їх роботу, про рідне місто, з великою увагою слухали розповідь головного інженера про історію цього підприємства. Пишаємось тим, що нам довелося працювати на заводі, названому ім'ям великого Леніна. За сумлінну працю багатьом нашим студентам подарували сувеніри.

Після закінчення роботи на заводі ми відпочивали у таборі в Чорноморці. Цікаво проводять своє дозвілля радянські студенти. Разом з ними плавали на катері вздовж узбережжя Чорного моря, загоряли, ходили в кіно, вечорами разом співали пісні — ве-

З першого ж дня ми подружилися з робітниками цього підприємства, Вони багато розповідали нам про свою Батьківщину, про традиції угорського народу.

Вечорами і в дні відпочинку ми ходили по місту, знайомилися з його визначними місцями... Сегед є одним з найбільш цікавих міст Угорщини, в XIII столітті тут було засновано університет, який зараз готує висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства країни. На трьох факультетах: юридичному, історико-філологічному і факультеті природничих наук навчаються юнаки та дівчата з усієї Угорщини і багатьох країн світу.

У місті багато соборів, що є визначними пам'ятниками архітектури.

...П'ятнадцять днів перебування в Сегеді пролетіли дуже швидко. Закінчився період напруженої роботи, яка здружила бійців всіх студентських будівельних загонів. З радістю довідалися ми, що всі разом будемо відпочивати в міжнародному таборі «Новград-Верьоце», який розташований в міжгір'ї, на мальовничому березі голубого Дунаю.

Під час перебування в таборі ми здійснили екскурсії в різні міста Угорської Народної Республіки: Естергом, першу столицю Угорщини, старовинне місто краї-

село проводили час, чудово відпочивали.

І всюди, де б ми не були, нас тепло зустрічали, створювали можливість для доброго відпочинку.

Ми, студенти університету ім. Аттила Йожефа із міста Сегеда, хочемо висловити нашу подяку комітету комсомолу ОДУ за те, що нам були створені чудові умови для роботи і відпочинку у вашому прекрасному, сонячному місті Одесі. Хочеться також подякувати керівників консервного заводу імені В. І. Леніна і трудивників цього підприємства за ту привітність і гостинність, з якими вони нас приймали.

Дні, проведені у вашому прекрасному місті Одесі, ми ніколи не забудемо.

ЛАСЛО ТОТХ

студент-філолог.

22 вересня після важкої тривалої хвороби помер Борис Федорович Сосновський — начальник науково-дослідного сектора Одеського університету, член КПРС з 1949 року.

Б. Ф. Сосновський народився у 1922 році. Все свідоме життя він присвятив служінню справі Комуністичної партії.

Закінчивши Одеський університет, він багато років працював лектором-методистом, а потім відповідальним секретарем правління обласного відділення Товариства по розповсюдженню політичних і наукових знань. З 1962 року Б. Ф. Сосновський на посаді начальника науково-дослідного сектора Одеського університету віддає всі свої сили, знання і досвід організації наукових досліджень за замовленнями підприємств промисловості, радгоспів і колгоспів, бере активну участь у створенні проблемних лабораторій, у розгортанні експериментальних і прикладних робіт. Принциповий, чуйний, самовідданий, він завжди був прикладом для співробітників університету.

Пам'ять про людину обов'язку і щирої душі ми назавжди збережемо у наших серцях.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

КІМНАТА У ГУРТОЖИТКУ. ЯКІЙ ЇЙ БУТИ?

Кожний студент, одержавши ордер на вселення в гуртожиток, відчуває велику радість. Головне джерело радості — у впевненості: поруч з тобою будуть товариші по навчанню, люди, з якими тебе ріднить спільність інтересів, які тебе зрозуміють краще і швидше, ніж хто-небудь інший.

Але нерідко в перші ж тижні ця радість зникає. Не завжди люди, які живуть в одній кімнаті, уміють створити ту психологічну атмосферу, в якій всім затишно, легко працюється.

Всі знають, що гуртожиток на п'ять років стає домішкою студента, але не всі завжди правильно це розуміють: «Мій гуртожиток — мій дім, і я маю право поступати так, як хочу» — це говорить дехто. Але чи правильно це? Гуртожиток — наш дім, в якому ми з особливою силою пізнаємо цінність таких рис характеру як увага до людей, які тебе оточують, делікатність.

Щоб створити нормальну обстановку в кімнаті, необхідно навчитися не лише терпимості, а й поваги до інших людей. І не треба побоюватись, що це призведе до нівелювання індивідуальностей.

З повагою до інших людей зміцнюється і повага до себе, без якої важко відчувати себе повноцінною

людиною. Взаємна повага, а не просто «взаємопритирання» дозволить уникнути ситуації, про яку сказав один із наших студентів.

— Я вночі на кухню виходжу, щоб відчути себе індивідуальністю.

Гуртожиток — відмінна школа, в якій до нас приходять навички спілкування в колективі, без чого немислимо подальше самостійне життя.

Декілька осіб, які зібралися в одній із кімнат студентського гуртожитку, повинні збагачувати один одного не лише в галузі етики, але й естетично. В гуртожитках університету є чимало кімнат, де майже все — і психологічний клімат, і поважне відношення до розпорядку життя в гуртожитку, і увага до вбрання кімнати — сприяє успішному навчанню, добром настрою.

Але є й інші кімнати. Ми не будемо зараз говорити про грубі порушення правил соціалістичного етикету, про антисанітарію. Це явні, кричущі порушення норм життя, і з ними слід рішуче боротися. Сьогодні час говорити і про інше: про позбавлення смаку, що скрізь і поруч виявляється в убранні кімнат, про невміння створити у кімнаті затишок.

Буває інколи, що переступивши

пориг, відчуваєш себе не в кімнаті, а на тротуарі вулиці біля рекламного щита: так «ряснють» стіни вирізками з ілюстрованих журналів, які дратують зір. Деякі кімнати схожі на філіал іграшкового магазину, інші на прилавок магазину ізопродукції, який заповнений портретом Сергія Єсеніна, виготовленого небувало великим тиражем: над кожним ліжком обличчя цього поета. Поет прекрасний, але для чого ж чотири його зображення в одній і тій же кімнаті? Така ситуація може скластися там, де в кімнаті немає колективу, де кожний оформляє свій куточок, не турбуючись про кімнату загалом.

Мало ще в наших кімнатах квітів, зі смаком підібраних фотостампів, чудових репродукцій (які куди дешевші ляльок), що зайняли б місце на ліжку їх власниці.

Говорячи про кімнату в студентському гуртожитку, ми зупинилися на двох сторонах цієї великої теми: проблемах психологічної сумісності і естетичної побуду. Існує, звичайно, ще чимало інших проблем. Розмова про них на сторінках газети завжди корисна. Вона допоможе зберегти і примножити ту радість, яку відчуває людина, що одержує право на поселення в студентський гуртожиток.

Л. ДУЛЕНКО,
І. ЯКИМОВА,

студентки IV курсу філфаку.

ОБГОВОРЮЄМО ФІЛЬМ

З великим інтересом на історичному факультеті пройшло обговорення фільму виробництва Одеської кіностудії «До останньої хвилини». На обговоренні були присутні постановщики фільму, студенти і викладачі істафу, гості. Постановщики фільму відповіли на численні запитання.

Студенти Зайцев, Беліков, викладачі поділялись своїми враженнями про фільм.

Абсолютна більшість виступаючих відмітила чудову гру у фільмі В. Дворжецького, який виконував головну роль. Йому вдалося яскраво, правдиво створити портрет сина українського народу, письменника Ярослава Галана. На екрані ми бачимо красиву, мужню людину, яка віддає всі сили для свого народу. Необхідно відмітити і ряд недоліків. У фільмі ми більше бачимо Галана — громадського діяча, ніж Галана — письменника. Слабо висвітлена його літературна діяльність.

На жаль, у фільмі не показаний Галан в оточенні друзів і соратників. Їх образи не чіткі й не запам'ятовуються. Деякі виступаючі говорили, що створюється таке враження, що Галан майже сам веде боротьбу зі всіма несправедливостями. Лише епізодично у фільмі з'являються образи секретаря обкому, соратників Галана по письменницькій діяльності. У фільмі «До останньої хвилини» музика, навіть за визнанням самих авторів, як би відірвана від подій, не зв'язана з ними.

Однак, незважаючи на недоліки, присутні відмітили, що фільм цікавий і захоплюючий. Ми начебто перегорнули ще одну сторінку з життя видатних людей нашої країни, чий непохитний дух, чесність, героїзм завжди будуть викликати загальну повагу і захоплення.

Ю. БЕЛОЄНКО,
студент IV курсу істафу.

„Поради“ ПЕРШОКУРСНИКУ

Будь вічно молодим, але не залишайся вічно зеленим.
Навчись плавати. Навіть у воді.
Не дозволяй поганим людям обдурювати тебе: навкруги стільки хороших!
Не бійся помилок. Можливо і одна з них приведе тебе, як і Колумба, до відкриття Америки.
Не відкладай на завтра те, що можна зробити післязавтра.
Не закупайте свій талант в землю, не забруднюйте оточуюче середовище.
Запам'ятайте: якщо будеш слухатися поради, то замість своїх помилок будеш робити чужі.
(Радилі: Піфагор, Сноу, Короткий, Жемчужников та ін.)